

தமது அரசியல் என்னவென்று சொல்லாது வித்தை காட்டுபவர்கள் தசேம். புலி, புலியெதிர்ப்பு அரசியலில் மிதப்பவர்கள். அரசியல் ரீதியாக எதையும் தள்ளிவைக்க முன் வகைகாதவர்கள். மற்றவன் தனிநபர் தாக்குதல் செய்வதாகக் கூறியபடி, எந்த அரசியலுமின்றி தனிநபர் தாக்குதலை நடத்துபவர்கள்.

தசேத்தினதும், அதில் இயங்கும் வள்ளைவட்டி தரூபப் பொறுக்கிகளினதும், அரசியல் இதுவே ஆகி விடுகின்றது.

எல்லா பொறுக்கிகளைப் போலவும் மரணித்தவரை வைத்து, அரசியல் செய்ய முன்கின்றது. தசேம் கிறுகின்றது 'தனக்குள்ளேயே முரண்பட்டு சமீகத்தை நிந்தித்து திட்டித் தீர்த்து தன்னையொரு இடதுசாரி புத்திஜீவி என அவர் நிரூபிக்க முயல்கின்றார். அவர் மரணித்தவர்களையும் விட்டுவதைப் பதில்லை." என்கின்றார். நாம் சமீகத்தை திட்டித் தீர்க்கின்றோமாம்! சரி, எங்கே? எப்போது? எப்படி? அதை எடுத்து வகைக்க வேண்டியது தானே. சமீகத்தை அணிதிரட்ட முடியாது என்று கூறி, இலங்கை இந்திய அரசுகளுடனும், ஏகாதிபத்தியங்களிடனும் சலசலக்கும் நீங்கள், சமீகம் பற்றிக் கதைப்பதே அரசியல் வட்டிக்கை தான்.

இவர்கள் சமீகத்தை என்று கிறுவது எதை? புலியெதிர்ப்பு கும்பலதைத் தான். மக்களுக்கு எதிராக, இலங்கை இந்திய முதல் ஏகாதிபத்தியம் வரை கலிக்கு மாரபிக்கும் ஜாம்பவான்களைத் தான் சமீகம் என்கின்றனர். இவர்களின் அரசியல் வரையறைப்படி, புலியெதிர்ப்பில் எந்த வர்க்க முரண்பாடும், சமீக முரண்பாடுகளும் பிரதிபலிப்பதில்லை. நாங்கள் எல்லாம் ஒன்று தான் என்ற போலி மிகமுடியை அணிந்துகொண்டு, எதிர்புரட்சிக்கு முற்போக்கு மூலம் பிசுவது தான், இதன் பின்னுள்ள அரசியல். புலியை எதிர்த்தால் அது முற்போக்கு. அதை நாம் களேவிக் குள்ளாகினால் மனநோய், தனிநபர் தாக்குதல் என்கின்றனர்.

இப்படிக் கஃறி தசேம் மூதற்கொண்டு தமது அரசியலை மஃபிமறகைக்கின்றனர். தமது அரசியல் பின்புலம் மக்களுக்குத் தெரிந்து விடக் கூடாது என்பதில், இப்படி அதிதமான அக்கறை. இதனால் எமது எழுத்து விளங்குவதில்லையாம்! யாரும் வாசிப்பதில்லையாம்! எத்தனை பேர் உள்ளனர்!

இப்படி கோயபல்ஸ் பாணியில் விடக்கண்டார் போல் மீ எம் எப்புலம்புகின்றனர். இவ்வை எல்லாம் எதற்காக கஃறுகின்றனர். உங்கள் அரசியல் என்ன? எப்படி மக்களின் விடுதலைக்கு வழி சொல்லுகின்றீர்கள் என்று நாம் கேள்வியை எழுப்பியதால் கஃறுகின்றனர். தம்மை எவரும் இவ்வாறு அம்பலப்படுத்தக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் இப்படி அவதஃறு செய்கின்றனர்.

நீங்கள் கஃறுவது போல் நாம் 'சமஃகத்தை நிந்தித்து திட்டித் தீர்த்து' அரசியல் செய்வதாக எடுப்போம். அந்த சமஃகத்தைத் திட்டித் தீர்ப்பதாக கஃறும் நீங்கள், எப்படி சமஃகத்துடன் இணைந்து நிற்கின்றீர்கள். அரசியல் ரீதியாக எப்படி சமஃகத்தின் அரசியலை பச்சுகின்றீர்கள்? அதை மூதலில் வையுங்கள். அதை வகைக்க, உங்கள் அரசியலால் முடியாது. ஆகையால் தான், எம்மை தாறுமாறாக அவதஃறு செய்து திட்டிகின்றீர்கள் அல்லவா!

அடுத்து என்ன சொல்லுகின்றீர்கள். 'மரணித்தவர்களையும் விட்டுவதைப்பதில்லை.' என்கின்றீர்கள்.

'பராவின் மரணம் தொடர்பான இரயாகரனின் கட்டுரையையும் அந்நண்பர் தந்து அவற்றுக்குப் பதிலளிக்கும் படி கேட்டுக் கொண்டார். மூதலில் பதிலளிப்பதில்லை என்ற எண்ணமே ஏற்பட்டது.'

இப்படி வடிகைகை காட்டுகின்றார். பின்

'.. நீங்கள் பராவைக் கட்டுமட்டும் செய்யவில்லை சபாநிதிகத்திற்கும் செய்துள்ளீர்கள் உங்கள் உறவினரான கலைச்செல்வனிற்கும் செய்துள்ளீர்கள்'

என்று நண்பரின் மொழியில் கஹுகின்றார். என்ன செய்ய சொல்கின்றார். நாங்கள் மரணத்தை வதைத்து அரசியல் செய்வோம், ஆனால் அதை கண்டு கொள்ளக் கூடாது என்கின்றார். தாம் செய்யும் அரசியலோ புனிதமானது. அதை விமர்சிக்க கூடாது என்கின்றார்.

நீங்கள் முரண்பாடாக கஹுவதை பாருங்கள். 'மரணம் என்பது நிரந்தரமான பிரிவு. ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பு. இது வறும்மனதே இசங்களுடன் மட்டும் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. அதற்கும் அப்பால் மனித நயேத்துடன் சம்பந்தமானது.' என்கின்றீர்கள். இதை உங்களால் காப்பாற்ற முடிகின்றதா? மரணத்தை அரசியலாக்கி விலை பசுவது யார்? இலாபம் தடுவது யார்?. நீங்கள் கஹியவாறே மரணத்தை அரசியல் அறுவடிகைக்காக இல்லாத எல்லைக்குள் அணுகினால், அந்த துயரத்தை அப்படிப் பகிரந்து கொண்டால், நாம் சொல்வதற்கும் எதுவுமில்லை. அதே துயரமும், மனக்கவலையும் எமக்கும் உண்டு.

இதவிடத்து மரணத்தின் துயரத்தை அரசியலாக்கினால், அதைப் அரசியலாக பயன்படுத்தினால், அந்த அரசியல் மீது எமக்கு விமர்சனம் உண்டு. உண்மையில் இங்கு துயரம் பகிரப்படுவதில்லை, மாறாக கீழ்த்தரமான அரசியல் செய்யப்படுகின்றது. அந்த போலித்தனத்தை, அந்த போக்கிலித்தனத்தை, அந்த இழிவான கடுகெட்ட அரசியலை நாம் அம்பலப்படுத்துகின்றோம்.

மரணத்தைப் பயன்படுத்தி அரசியல் செய்யவில்லை என்று உங்களால் சொல்ல முடியுமா? உயிரூடன் வாழ்ந்த போது மதுகூக்கு பின்னால் மரணித்தவரையே ட்டித் தீர்த்தவர்கள், மரணத்தின் பின்னால் கட்டியழித்து அங்கு அரசியல் கோமாளி நாடகங்கள் ஆடவில்லை என்று உங்களால் சொல்ல முடியுமா? இப்படி கடுகெட்டவர்கள் மரணத்தை அரசியல் ஆக்கினால், நாம் அதன் மீது கருத்துக் கஹுவோம்.

நாம் எந்தவிதத்திலும் இந்த அரசியலுடன் சம்பந்தப்பட்டாத, மரணம் அடந்த குடும்பத்தினரின், உறவினர்களின், நண்பர்களின் துயரத்தை என்றும் கொச்சைப்படுத்தியது கிடையாது. அவர்களின் துயரம் மலையளவானது. பராவின மரண நிகழ்வில் கலந்துகொள்ளும் சந்தர்ப்பம் எமக்கு கிடைத்து இருப்பின், நாம் கலந்து கொண்டு இருப்போம். ஆனால் அரசியல் செய்வதற்காகவல்ல.

மரணங்கள் சொல்லும் செய்தி வலியையானது. அதன் துயரமும், கவலைகளும் மனித இனத்துக்கு பொதுவானது. அப்படி நாங்களும், நீங்களும் கலந்து கொள்ளும் வரையில், எமக்கு இதையிட்டு விமர்சனம் கிடையாது.

மாறாக மரணத்தை அரசியலாகக் கினால், எரிகின்ற வீட்டில் அள்ளியது இலாபம் என அரசியல் ஆதாயம் தேடினால் அதன் மீது விமர்சனம் உண்டா. பொது வாழ்வில் ஈடுபடும் நபரின் நடத்தைகள், அவரின் அரசியல், அதை வதைத்து பிழைப்பு நடத்துகின்ற அரசியல் பொறுக்கிகள் மீதான விமர்சனம், இப்படி தவிர்க்க முடியாததாகிவிடுகின்றது.

'மரணித்தவர்களையும் விட்டுவதைப்பதில்லை.' என்று கஹி, சபாலிங்கத்தையும்கலசைச் செல்வனையும்கூடும் நாம் விமர்சிக்கவில்லை. நாம் ராஜீவ், சிவராம், பாலசிங்கம், உமாகாந்தன், புஸ்பராஜா, டயானா, அன்னை தரேசோ, அரபாத் என்ற நீண்ட, எல்லையில், மரணத்தின் பின்னான விமர்சனத்தை செய்துள்ளோம். அப்படியிருக்க சபாலிங்கத்தையும்கலசைச் செல்வனையும், பராவையும் சொல்லி, உங்கள் நண்பருடன் சேர்ந்து பிழைப்புவாத பொறுக்கி அரசியலா செய்கின்றீர்கள். பொது வாழ்வின் மீதான விமர்சனமும், சாதாரண மனிதர்கள் மீதான விமர்சனமும் ஒன்றல்ல.

அந்த தாய் பற்றி எனது கருத்து, அப்பிப்பட்டதே. ஒரு சாதாரண பெண் என்ற குறிப்பிட்டுத்தான், அவரின் உயர்வான விதிவிலக்கான சமீகம் சார்ந்த, பொதுவில் மற்றவர்கள் செய்ய முடியாத விடயத்தை அடிப்படையாக கொண்டு அஞ்சலிக் கட்டுரையாக கினேன். ஒரு சாதாரண பெண் என்பதன் ஊடாக, இந்த சமீகத்தில் உள்ள அனைத்து சமீக குறைபாடுகளின் ஒரு பகுதியை அவர்களும் கொண்டு இருந்தனர். அதுவே சமீக போக்காக காணப்படுகின்றது. எந்த சாதாரண மனிதர்களும் திட்டமிட்டு, உங்களையே போல் பிழைப்புவாத அரசியலையும் செய்து கிடையாது. மரணத்தை அப்பி குறுக்கி, அரசியல் உள்நோக்கத்துடன் அணுகுவது கிடையாது. அவர்கள் முன், அதுவோ துயரம் தரும் மரணம், அதாவது மரணம் தான்.

இதை விடுத்து பிணத்தை வைத்து பணம் சம்பாதிப்பது, மக்கள் விரோத அரசியல் செய்வது, எமது இலங்கை அரசியலில் பொதுவான போக்காகிவிட்டது. புலி மட்டுமல்ல, புலியெதிர்ப்பும் அப்பித்தான். ஏனென்றால் எந்த மக்கள் அரசியலும் இவர்களிடம் கிடையாது. பிணத்தை வைத்து, மக்கள் விரோத அரசியல் செய்வதே, இவர்களின் அரசியல் பிழைப்பாகிவிடுகின்றது.

இதனால் தான், விமர்சனம் என்பது இதன் மீது தவிர்க்க முடியாது. ஒரு மரணம், அரசியல் நிகழ்வாக மாற்றப்படும் போது, அது விமர்சனத்தை உள்ளடக்கியது தான். இது எந்தவிதத்திலும் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் குடும்பம் மீது தானதல்ல. மாறாக அரசியல் பொறுக்கிகள் மீது தானதே.

இப்படி விமர்சனம் செய்தால் 'உங்கள் உடற்பழையைத் தாங்கிச் செல்லக் கூட ஒருவரும் இருக்க மாட்டார்கள்' என்கின்றீர்கள். போலிகளும், பொறுக்கிகளும் எனது பிணத்தை வைத்து அரசியல் செய்வதைவிட, அனாதையாக சாவதே மேலானது. அரசியல் நேர்மையற்றவர்கள், சமீக அக்கறையற்றவர்கள், பொதுவாழ்வை கடுகப் பயன்படுத்துபவர்களா! எனது பிணத்தை தூக்க வண்டும். அதையா நான் அரசியல் இலட்சியமாக எதிர்பார்க்கின்றேன். அதை நான் வறொக்கின்றேன். அதைத் தடுக்கவோ, மரணத்தின் பின்பும் எனது கருத்துப் போராடும்.

நாய் கடித்து குதறித் தின்றால் கட்ட, அது மனே மயானது. பொறுக்கிகளை விட நாய் மலோனது. முகம் தரெயாத வகையில் எத்தனை மனிதர்களைக் கொன்றவர்கள், அதை ஆதரித்தவர்கள், அந்த அரசியலை இன்றும் கொண்டுவள்ளவர்கள், அனாதைப் பிணங்களை விதகைக்கும் அரசியலகை கொண்டவர்கள், பிணங்களை வதைத்து அரசியல் சயெ்கின்றவர்களா, எனது பிணத்ததை துக்க வணேடும். சீ , வடெக்கக் கடுு.

இதவைிட அனாதை மரணம் மலோனது. இதற்காக அரசியல் சமரசம் சயெ்பவர்கள் அல்ல. அது மட்டிமறகைக்கப்பட்ட பிழைப்புவாதிகளின் வளள்ளை வடேட்டி அரசியல்.

பி.இரயாகரன்

23.01.2008